

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 augustus 2019 met nummer RvVb-S-1819-1333
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0718-SA

Verzoekende partij	de bvba DE BAARLESE WITTE POMPEN
	vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Uitbreidingstraat 2
Verwerende partij	de VLAAMSE REGERING

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 mei 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 maart 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 augustus 2018 afgewezen.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een vergunning geweigerd voor het veranderen door uitbreiding en wijziging van een tankstation met shop en carwash op de percelen gelegen te 2387 Baarle-Hertog, Molenstraat 75 met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, perceelnummers 74H/deel, 93E/deel en 73B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 14 juni 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partij op het eerste gezicht geen redenen aanvoert die aantonen dat de schorsing hoogdringend is en dat het beroep op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“...
3. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State wordt een exceptie dat een schorsing van aangevochten weigeringsbesluit een verzoekende partij ‘weinig soelaas’ zou bieden steevast verworpen (zie RvS 20 oktober 2009, nr. 197.055, NV Lofraco):...

3. Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State wordt een exceptie dat een schorsing van aangevochten weigeringsbesluit een verzoekende partij ‘weinig soelaas’ zou bieden steevast verworpen (zie RvS 20 oktober 2009, nr. 197.055, NV Lofraco):...

*De Raad van State besliste reeds meermaals dat **de mogelijkheid tot heroverweging een voldoende schorsingsgrond kan uitmaken**. Zo oordeelde de Raad van State dat de overheid ingevolge een schorsingsarrest weliswaar niet verplicht wordt een nieuwe beslissing te nemen, maar dat zij, veel meer dan op grond van het vernietigingsberoep alleen, ertoe aangezet wordt om de zaak opnieuw te onderzoeken, in het licht van het gestelde in het schorsingsarrest, en, in voorkomend geval, de aangevochten beslissing in te trekken en opnieuw op de vergunningsaanvraag te beschikken. (...)*

De schorsing van een weigeringsbeslissing door de Raad van State kan derhalve leiden tot een initiatief van de overheid waarbij het ingeroepen nadeel van een verzoekende partij wordt weggewerkt. Op deze manier wordt het ingeroepen nadeel op een snelle en efficiënte wijze weggewerkt, hetgeen één van de basisdoelstellingen vormt van de schorsingsprocedure.

Een verzoekende partij heeft dan ook alle belang bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een weigeringsbeslissing, ongeacht de vraag of het schorsingsarrest op zich het nadeel wel kan wegnemen. (...)

4. In de rechtspraak van Uw Raad wordt er eveneens op gewezen dat “de schorsing van de tenuitvoerlegging van een weigeringsbeslissing een voor de verzoekende partij, zijnde de aanvrager van de vergunning, nuttig effect kan hebben. Al was het maar om de verwerende partij desgevallend te wijzen op de gebeurlijk manifeste onwettigheid van haar beslissing.” (RvVb 31 oktober 2012, nr. S/2012/0226)

5. In deze moet eveneens worden opgemerkt dat de vordering tot schorsing zal leiden tot de vaststelling dat de bestreden beslissing manifest onwettig is.

Deze vaststelling kan de verwerende partij ertoe aanzetten om de zaak opnieuw te onderzoeken, in het licht van het gestelde in het schorsingsarrest, en, in voorkomend geval, de aangevochten beslissing in te trekken en opnieuw op de vergunningsaanvraag te beschikken.

Verzoekende partij heeft dan ook voldoende belang bij de vordering tot schorsing, zodat deze ontvankelijk is.”

2.

Anders dan de verzoekende partij aanvoert, heeft een schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste aanleg genomen weigeringsbeslissing geen nuttig effect voor een verzoekende partij die aanvrager is van de vergunning.

Een eventuele schorsing van de bestreden beslissing heeft immers principieel niet als gevolg dat de verwerende partij verplicht wordt een nieuwe, laat staan een andere, beslissing te nemen en de gevraagde vergunning te verlenen aan de verzoekende partij. De verzoekende partij kan louter

omwille van een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de weigeringsbeslissing nog geen vergunningsbeslissing afdwingen van de verwerende partij. Een schorsing van de bestreden weigering biedt in die optiek dan ook geen garantie dat de aangevoerde financiële nadelen worden voorkomen.

Dat de Raad van State in eerdere arresten oordeelde dat de mogelijkheid tot heroverweging een voldoende schorsingsgrond kan uitmaken, is in deze zaak dan ook irrelevant. Overigens oordeelde de Raad van State in een recent arrest van 9 mei 2019 (nr. 244.421) eveneens dat *“een eventuele schorsing [van een weigeringsbeslissing] evenmin tot gevolg heeft dat de verwerende partij ertoe gehouden is de geschorste beslissing (in te trekken en) te heroverwegen.”*

3.

De gevorderde schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan geen nuttig effect hebben en is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 augustus 2019 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER